

Al doilea motiv de recurs este întemeiat pe o eroare de drept care constă în a considera că deducerea aplicată la aprecierea capitalului se putea face la o altă rată decât cea prevăzută de statut și numai pe baza capitalului transferabil. Or, deducerea aplicată la aprecierea capitalului trebuie efectuată în conformitate cu statutul care impune respectarea echilibrului actuarial și prevede, pentru aceasta, aplicarea unei rate de 3,1 %. În plus, referindu-se la cuantumul „transferabil”, în timp ce articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut menționează că transformarea sumelor reprezentând drepturile de pensie ale persoanei interesate în ani de plată a contribuțiilor la sistemul actual trebuie să se efectueze pe baza transferului efectiv, Tribunalul a încălcat acest text și nu a luat în considerare Hotărârea Tribunalului pronunțată în recurs la 13 octombrie 2015 în cauza *Comisia/Verile și Gjergij* (T-104/14 P).

Al treilea motiv de recurs este întemeiat pe o eroare de drept constând în face să prevaleze dispozițiile generale de punere în aplicare adoptate de Comisie pentru aplicarea statutului asupra statutului însuși, ierarhic superior, și pe o încălcare a obligației de motivare. Prin intermediul primului aspect al celui de al treilea motiv, Comisia susține că Tribunalul a dat dispozițiilor generale de punere în aplicare o interpretare contrară modului de redactare a dispoziției statutare pe care DGA ar trebui să o transpună și a contravenit principiului potrivit căruia statutul, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea Curții *Radek Časta*, nu permite să se transforme în ani de contribuții la sistemul actual de pensii sume care nu reprezintă din punct de vedere material drepturi de pensie. Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv, Comisia susține că Tribunalul a încălcat obligația de motivare, reținând, prin motive contradictorii, că respectiva casă națională a demonstrat aprecierea capitalului între data depunerii cererii și cea a transferului efectiv.

Cel de al patrulea motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o încălcare a obligației de motivare săvârșite de Tribunal atunci când a identificat o îmbogățire fără justă cauză care este inexistentă. În primul rând, Tribunalul consideră că ar exista o îmbogățire fără justă cauză dacă se convertește în ani de contribuții la sistemul de pensii numai o parte din capitalul transferat, deși transferul se apreciază la data depunerii cererii de transfer și urmează apoi regimul fondului „noțional” bazat pe un sistem de capitalizare. Prin intermediul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, Comisia invocă o încălcare a obligației de motivare constând în faptul că Tribunalul a reținut o îmbogățire fără justă cauză fără a explica temeinicia acestei concluzii în lumina argumentului Comisiei potrivit căruia suma care excedea aplicarea ratei de 3,1 % fusese rambursată funcționarului respectiv.

**Cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 23 februarie 2018 –
Skype Communications Sàrl/Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)**

(Cauza C-142/18)

(2018/C 161/43)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Skype Communications Sàrl

Pârât: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Întrebările preliminare

1) Definiția serviciului de comunicații electronice, prevăzută la articolul 2 litera (c) din Directiva 2002/21/CE din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice ⁽¹⁾, cu modificările ulterioare, trebuie interpretată în sensul că un serviciu de voice over IP [VoIP] oferit printr-o aplicație cu terminare în rețeaua telefonică publică, comutat către un număr fix sau mobil din planul național de numerotare (sub forma E.164) trebuie calificat drept serviciu de comunicații electronice, în pofida faptului că serviciul de acces la internet prin intermediul căruia un utilizator accesează serviciul de voice over IP reprezintă în sine un serviciu de comunicații electronice, dar atunci când furnizorul aplicației oferă acest serviciu contra cost și încheie acorduri cu furnizorii de servicii de telecomunicații autorizați în mod corespunzător să transmită și să termine apelurile către rețeaua telefonică publică comutată care permit terminarea apelurilor către un număr fix sau mobil din planul național de numerotare?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, răspunsul rămâne neschimbat dacă se ține cont de faptul că funcționalitatea aplicației care permite apelul vocal reprezintă doar o funcționalitate a acesteia, aplicația putând fi folosită fără aceasta?
- 3) În caz de răspuns pozitiv la primele două întrebări, răspunsul la prima întrebare rămâne neschimbat dacă se ține cont de faptul că furnizorul de servicii prevede, în condițiile generale, că aceasta își declină responsabilitatea față de clientul final pentru transmiterea de semnale?
- 4) În caz de răspuns pozitiv la primele trei întrebări, răspunsul la prima întrebare rămâne neschimbat dacă se ia în considerare faptul că serviciul prestat corespunde, de asemenea, definiției „serviciului societății informaționale”?

(¹) Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 23 februarie 2018 – Regards
Photographiques SARL/Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Cauza C-145/18)

(2018/C 161/44)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Regards Photographiques SARL

Pârât: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Întrebările preliminare

- Dispozițiile articolelor 103 și 311 din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 (¹) și ale punctului 7 din partea A din anexa IX la aceasta trebuie interpretate în sensul că impun numai realizarea fotografiilor de către autorul acestora, imprimarea lor de acesta sau sub controlul său, semnarea și numerotarea lor în limita a 30 de exemplare, în toate formatele și pe toate suporturile, pentru a putea beneficia de cota redusă a taxei pe valoarea adăugată?
- În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, este totuși permis statelor membre să excludă de la beneficiul cotei reduse a taxei pe valoarea adăugată fotografiile care nu au, în plus, un caracter artistic?
- În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, ce alte condiții trebuie să îndeplinească fotografiile pentru a putea beneficia de cota redusă a taxei pe valoarea adăugată? Trebuie acestea să aibă în special un caracter artistic?
- Aceste condiții trebuie interpretate în mod uniform în cadrul Uniunii Europene sau fac trimitere la dreptul fiecărui stat membru, în special în materie de proprietate intelectuală?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).